

אשקלון

רוח רעה באה!

בשכונת שמשון באשקלון לא מתקרבים לבית מספר 135/10. כאשר מוכרחים לעיבור לידו מעיפים מבט על הבניין המפויז ויורקים לכל עבר.

כשעזיזה שמעון, דיירת הבית, מוכרחה לעלות לדירתה, היא ממלמלת השבעה, "נגד הגיינים". בנה, בן ה-21, אינו עולה הביתה דרך המדרגות. הוא הציב סולם מאחורי הבניין, נכנס דרך החלון. השכנים אינם מעיזים להיכנס הביתה לבדם אחרי החשיכה. רוחה של דרה יוסף, בת ה-31, שנשרפה לפני שבוע בדירתה, בקומה השנייה של הבית, מרחפת על כל השכונה.

בחוצות אשקלון קוראת כרוזה ענקית של הרבנות הראשית לעצרת תשובה ותפילה:

שורף אשתו אפרים יוסף

מי אכל דגים?

"מעשים איומים ומזעזעים נעשו בעירנו — קול דמי אם אומללה ודמי ילדים פצועים זועק מאזמת הקודש של ארצנו. בלב קרוע אוחזו קוראים בזה לכל תושבי העיר: הדין הרו מאש התאוה והקנאה ושנאת חינוס! בעיר העתיקה פוגשים אנשים זה את זה בברכת: "ברוך מחיה המתים".

חושבים מיואשים מאימים על העובדות הסוציאליות המטפלת בהם: "אני אעשה לך עזמי מה שעשו עטייה ואפריים יוסף!" אנשים הרוצים לנסוע לאשקלון דוחים את נסיעתם ואת אלה המעזים לנסוע, מזיזים לבל ישוטטו ברחובות בלילה.

רוח רעה מרחפת על עיר הקייט הדרום-מית, הרוח הרעה של הרצח המשפחתי.

היא חדרה לאשקלון עם משה עטייה. מוכר הקפה שניסה לרצוח את בנו ה-17 פועלים (העולם הזה 1292) העביר צמרמורת אפילו בגומם של הקשוחים בין תושבי אשקלון, וקנה אחיזה בלב אחדים מהם. במשך השבוע שחלף בין נסיון הרצח של עטייה ועד להתאבדותו בכלא רמלה, ניסו ארבעה אנשים להתאבד באשקלון. אחד מהם, אפרים יוסף, החליט לרצוח את אשתו, ד"ח"ש"ד"ח"ק. תושבי שכונת שמי שון יוצאי ארצות המזרח, שעברו לשיכון

החדש רק לפני שלוש שנים מהליפטים קטנים של מעברת מגדל אשקלון, הכירו רק גילגול אחד בחייו של אפרים יוסף (42). הם הכירו את אפרים השיכור והצועק, ה"מאיים והמגרש, מחוסר העבודה והמיקרה הסוציאלי. אך אפרים לא היה תמיד כזה. כשעלה מציראק, לאחר קום המדינה, היה אפרים פועל-בניין, עבד שנים אחדות בכיר בוי סיד בבניינים החדשים של אשקלון. בעבודה זו נפגעו עיניו והוא הפך מחוסר עבודה. כפועל בניין שילם אפרים כל השנים את התחייבותיו לקרן הביטוח לפועלי בניין. הוא נפגע בעבודה ולכן היה זכאי לתמיכה מהקרן. אך האיש הפשוט לא הבין שהתמיכה מגיעה לו בזכות ולא כי חסד. סירב להיות ממה שראה כגידבת-יד. אנשי הסתדרות פועלי הבניין ניצלו את העניין. הם הציגו לו לקבל סכום חד פעמי, להפוך לעצמאי. אפרים, שלא הבין שהסכום אותו יקבל לא יספיק להבטחת קיומו, הסכים ולקח את הסכום המוצע. תוך זמן קצר בוזבז הסכף ואפרים, כי מקרה סוציאלי, זכה רק בעבודות-רחק. ה"כסף לא השביע את המשפחה בת שמונה הנפשות. האב שם עינו בכוס והאם חלתה במחלת עצבים.

"כמו האיש ממגדל". חיי המשפחה השבורה הפכו לסייט. שתייה, מחלות ורעב לח בצעקות איומות, מכות ואיומי-אלימות. שלושה חודשים לפני מועד הרצח, ניגשה נעמי, בתו הבכירה בת ה-18 של אפרים, למשטרה, התלוננה כי אביה מאיים לרצוח את אמה. השוטט לקח את הגערה בניידת לביתה, אך כשלא מצא את האב בבית, השתלק. אפרים חזר בחצות ברוח פייסנית והמקרה נשכח.

שבוע ימים לפני הרצח רב עם אשתו, רדף אחריה עם סכין שלופה. האשה ברחה לחצר, הרימה אבן וזרקה בו. היא הרגה אותו! צחח הבעל. איש לא ניגש להושיט לו עזרה, בעצמו עטף את מצחו במטפחת. ביום ראשון בערב, לאחר שנודע על נסיון הרצח של עטייה, שלח אפרים את בתו בת ה-11, חיה, למכולת. כשחזרה, הסרו מהעורך עשר אגורות: "אני אעשה לכם כמו האיש במגדל", איים עליה האב, "אבל הוא לא עשה את זה טוב ואני אעשה את זה טוב!". הבת ברחה מהבית. למחרת בבוקר שוב שלח האב את הבת למכולת: "הביאי לי פח נפט!" הורה לה. במקום ללכת לבית-הספר, הלכה חיה ל"מכולת. כשחזרה, שלח אותה האב לשחק בחצר. בבית נשארו שלושה: האב; האם ששכבה חלושה במיטה, לאחר שסרכה לא כול במשך שבוע ימים את האוכל הדל שהיה בבית, התעקשה לדרוש רק בשר עוף; והבת הקטנה, רימון, בת ה-5.

על מה שקרה בדירה, באותה שעת בוקר, סיפרה רימון הקטנה לשכנתם עזיזה: "אבא התחיל להרביץ לאמא, אבל אמא אפילו לא בכתה, כי לא היה לה כוח. אחרי כן אבא לקח אותה ושם אותה על הרצפה ושם עליה כל מיני בגדים. אחר כך הוא לקח נפט ושפך עליה ואמר לי לצאת החוצה".

בנה הגדול ובתה בת ה-15 של עזיזה שמעון קול בכי מחדר המדרגות. הם יצאו החוצה וראו את רימון הקטנה מתיפחת ליד חור המנועול, ממנו הסתלסל עשן דק. הבן הגדול התגפל על הדלת, שבר איתה בכתפו. אפרים יצא מולו חרוך כולו, משתעל ומנסה לרדת במדרגות. הוא מעד, נפל ונשאר שוכב בתחתיתן. הבן והבת מיהרו פנימה, ראו ערימת בגדים עשנה במרכז החדר. הבת נחפזה למטבח, נטלה דלי מים ושפכה על הערימה הדולקת. זרם המים הסיט את הבגדים ונגד עיניהם הנבעתות נתגלו פניה החרוכים של דרה יוסף.

מחאה אינפנטילית. למחרת הרצח בשריפה טילפנו עשרות תושבים לבית המשפט. ככל העיר נפוצה השמועה שמוכר בית-המשפט תלה את עצמו. המוכיר עצמו ענה לכל השואלים והרגיע אותם. אך היה יסוד לשמועה. אחד מפקידיו בית המשפט, חולה עצבים, ניסה להתאבד. כעבור יום ניסתה אשה נוספת לאבד עצמה לדעת בשתיית חומר חיטוי חריף. תושבי העיר ניתקפו בהלה, מיהרו לחטוף כל בור קר את העתון, לחפש בידיים רועדות: מה קרה הלילה באשקלון?

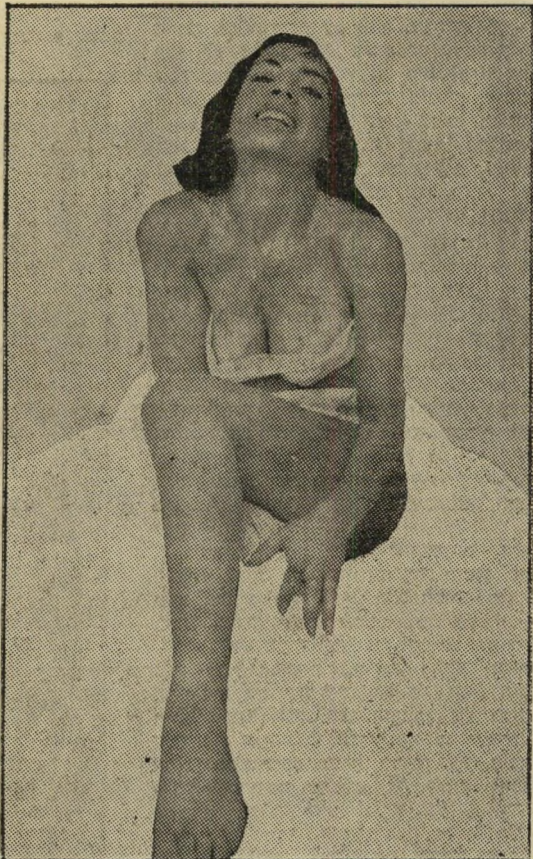
מה קרה באמת באשקלון? הסבירו פסיכולוגים את תופעת ה"הזאת" דויות והרצח בשרשרת: הרצון להרוג טבוע עמוק בתת-הכרתו של האדם. הוא נשאר כשריז מן התקופה בה היה האדם (המשך בעמוד 22)

זיוה שפיר כפי שהופיעה בסידרת תמונות העירום שלה, אשר התפרסמה לפני ארבע שנים בכתב העת האמריקאי הנפוץ סקאמפ. תמונות אלה של זיוה בהעולם הוה עוררו בזמנן סערה בכל רחבי הארץ.

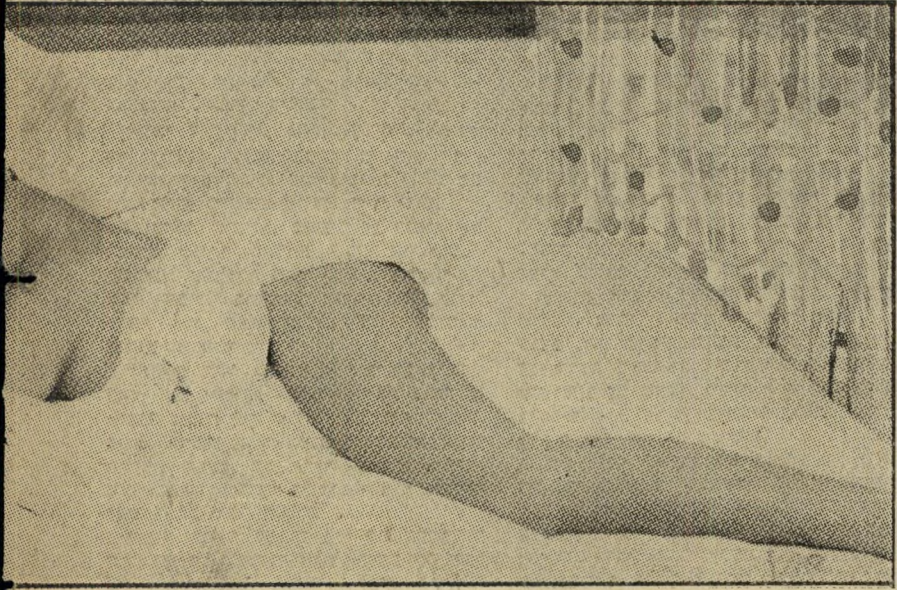
עכשיו תמונתה מחודש ינון תמונה מהסידרה שזו

זיוה

בקול רעש גדול התפוצצו בצצה נוספת בסידרת הניסויים סומיים של כוכבות הקולנוע — אותה פצצה עצמה שפתחו זיחה רודן מתפססת שוב. הכל התחיל שעה שירחון גברי בשם מן (גברים), שעמודיו מכ במחמדי הנערות שאין להם הקדיש שלושה עמודים שלמים ממאמר המערכת לקאריירה ההול זיוה רודן. בחלק מהתמונות של כתבה הופיעה זיוה בלבושה. השני — בלי בושה. יתכן שעצם העובדה היתה רעש. שכן גופה החשוף של תגלית חדשה לקוראי העתונות הברית ובישראל. אלא שכמו הנוצרים באמריקה, הגיע גם כ

פצצה בירחון אמריקאי — סנסציה בשבועון

מתי צולמה תמונה זו? זו היא השאלה שהתשובה עליה תוכיח אם זיוה הצטלמה לאחרונה בפעם נוספת כשהיא עירומה לחלוטין. תמונה זו, והתמונה למעלה, שייכות

לכאורה לסידרת תמונות נראית כמסרוקת אש לפני שנים מספר, ב